

Yunan ordusu gelse orayı işgal etmez

Çünkü hiçbir işine yaramaz. Yol yok su yok. “Nereden bahsediyorsun? Yunan nereden çıktı” dersiniz, birkaç satır sabretmeniz gerekecek.

Türkiye bir inşaat cenneti. Biliyorsunuz. Haliyle bu kadar inşaatın da bir toprak parçasının üzerine yapılması gerekiyor. İşte o yüzden artık İstanbul’da mendil açacak kadar bile boş yer kalmadı. Müteahhitler en uygun şartlarla yüzde 50 ile anlaşılıyorlar. Popüler bölgelerde bu oran yüzde 80’e ulaşıyor. Toprak sahibi yüzde 80 aldığı anda müteahhit geri kalanından masrafı çıkartıp bir de kâr etmeye çalışıyor. Ediyor da. Ediyor ki bu işi yapıyor. Ama bu yüzden de daire fiyatları artıyor. Daire fiyatları arttıkça ister istemez bir balon oluşuyor.

İnşaat çılgınlığı bu derece artınca, toprak da değerli bir yatırım aracı haline aldı. Alım satımı aslında çok zor olan tarlalar yatırım amaçlı değerlendiriliyor. İstanbul’da yer kalmayınca böyle düşünenler de yakın bölgelere yöneliyor doğal olarak. İstanbul’un çeperi daha da değerleniyor ve dolandırıcılık aracı oluyor.

Şimdi size gerçek bir olay aktaracağım. Bir dostumun dostu böyle düşünerek Adapazarı bölgesinde 4 dönüm toprak alıyor. Ödediği bedel

Alican DEĞER

+ARTI
DETAY

twitter.com/gazetebirlik

büyükte alanlar 150 bin liraya satılıyor. Müteahhit olan dostumu arayıp “Şurayı satalım kısa sürede kâr etti” diyor. Kendisinden yardım istenen arkadaş ise o bölgede bağlantısı olan emlakçıları arayıp satmak istediklerini söylüyor. Ortaya çıkıyor ki, aslında köylüden o

toprakları metrekaresi 5 liraya toplayıp bir inşaat şirketine devreden aynı emlakçı. Emlakçı şaşıyor. “Ben hala o inşaat şirketi için köylüden 4-5 liraya toprak topluyorum” diyor.

İki arkadaş üşenmeyip o bölgeye gidiyorlar. Müteahhit şöyle anlatıyor. “Dağın tepesi. Yol olmadığı için yanına gitmek mümkün değil. Elektrik yok, su yok. Yunan ordusu gelse orayı işgal etmez. Çünkü hiçbir işine yaramaz.”

Sonra anlaşılıyor ki, sistem şöyle kurulmuş. Büyük şirketler önce araziyi köylüden yok pahasına alıyorlar. Sonra internete ilan koyuyorlar.

Diyelim ki 4 dönümü 150 bin lira diye. Yatırım amaçlı toprak almak isteyenlere de 100 bin lira fiyat çekiyorlar. Alıcı önce internete bakıyor, sonra “150 bin liralık yeri 100 bin liraya alacağım” diyerek balıklama dalıyor. 20 bin liralık yer oluyor mu sana

toprak alıyor. Ödediği bedel ise 100 bin lira. Yani metre kare başına 25 lira. Aradan sadece 6 ay geçiyor. İnternette bir de bakıyor ki aynı

bin liralık yer oluyor mu sana 100 bin lira. Şimdi satan mı suçlu, ucuz buldum diye alan saf? Gelin çıkan işin içinden.

Kör eşek alanın var mıdır bir bildiği?

ARSA alım satımında dönen dolap üzerine aklıma bir fıkra geldi.

Adamın birinin kör bir eşeği var. Normal eşekler pazarda bin liraya satılıyor. Bizimki kör eşeğini pazara çıkarıp boynuna bir tabela asıyor: “Kör eşek 2 bin lira.”

Kimileri dalga geçiyor. Ama o inatla 2 bin liradan satmaya çalışıyor. Derken geçen birinin gözü bu tabelaya takılıyor. “Bu adam normal bin lira olan eşeğin körünü 2 bin liraya satıyorsa vardır bir bildiği” diyerek pazarlıksız alıyor. Satıcı memnun. Evine dönerken içine bir kurt düşüyor. “Ya bu normal bir eşeğin bin lira olduğu yerde kör eşeği iki bin liraya sattım. Adam pazarlıksız aldı. Acaba bir bildiği mi vardı” diye. Sabaha kadar bu düşünceyle uyuyamıyor.

Ertesi gün alıcıyı buluyor. Pazarlık, pazarlık derken, aynı eşeği 4 bin liraya geri alıyor. Eşeğin iki bin liraya alıp 4 bin liraya satan kısa sürede para kazandığı için mutlu,

fakat onun içinde de bir kurt var. “Yahu normal bin lira olan eşeği iki bin liraya aldım. Aynı adam gelip 4 bin liraya geri aldı. Mutlaka bu eşeğin bir özelliği olmalı” diyerek sabahı sabah ediyor. Sabah ilk iş eşeğin sahibinin kapısında. Kavga dövüş, pazarlık derken aynı kör eşeği 8 bin liraya geri alıyor.

Derken aynı duygular, düşünceler tekrar ediyor. Ertesi gün eşeğe sahip olmak isteyen iki kişi sokak ortasında kavga ederken görülüyor. 10 bin liraya eşeği verirsin vermezsin kavgası. Yoldan geçen biri bu durumu fark edip müdahale ediyor.

“Bu eşek kör. Normal pazarda bin lira. Siz 10 bin lira için kavga ediyorsunuz” diyor şaşkınlıkla. Kan ter içinde pazarlık yapanlardan biri adama dönüyor: “Sus. Şimdi 10 bin lira için pazarlık yapıyoruz. Eğer bu eşeği 10 bin lirayı görürse, kesin 20 bin liraya satırım.” İşte inşaat sektörümüzün hali bu.

Tarsus’ta hiçbir şey çıkmamış olabilir

TARSUS’TA aylardır kazı yapılan esrarengiz ev. Gündemimiz bu. Kimi Aziz Pavlus’un kayıp incili, kimileri ise kayıp bir yeraltı şehrinin kapısı olduğunu iddia ediyor. Hazine dedikodusu havalarda uçuşuyor. İşin içinde bir cinayet iddiası bile var.

Herkes bir şeyler söylüyor. Ama kimse kalkıp da kültür

Bakanlığı’na sormuyor. Genel Yayın Yönetmenimiz Okan Sankaya işte bu soruyu Kültür Bakanı Prof. Dr. Numan Kurtulmuş’a sormuş. Aldığı cevap ise şöyle: “Evet kazı yapıyorduk. Ama hiçbir şey bulamadık. Toprak örneklerini teslim ettik.” İşte son durum bu. Hazine avı için bizden bir katkıda bu bilgi olsun.